

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-152(15)/14/15/BZ

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2015 r.

DECYZJA DNR-1/34/2015

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b i pkt 2 lit. c oraz w związku z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów rażących prądem „Match SHOCKING With Flashlight”, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę „ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że produkty te ze względu na zagrożenie porażenia prądem elektrycznym nie są bezpieczne i w przypadku egzemplarzy produktów wprowadzonych na rynek:
 - a) nakazuje przedsiębiorcy „ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej natychmiastowe wycofanie produktów rażących prądem „Match SHOCKING With Flashlight” z rynku oraz
 - b) ostrzeżenie konsumentów o stwarzanym przez produkty rażące prądem „Match SHOCKING With Flashlight” zagrożeniu w formie ogłoszenia o wielkości co najmniej 7 cm x 7 cm o treści: „W wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/34/2015, ABIA sp. z o.o. z siedzibą w Wólce Kosowskiej, Al. Krakowska nr 87, lok. C-22 informuje, iż produkty rażące prądem „Match SHOCKING With Flashlight” nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa z uwagi na emitowanie impulsów elektrycznych powodujących ryzyko porażenia prądem w trakcie ich użytkowania.”. Ogłoszenie powinno zostać jednorazowo zamieszczone w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim, nie później niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna;

- 2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę „ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej do przekazania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dowodów wykonania decyzji - w zakresie pkt 1 lit. a - w terminie 14 dni od dnia jego wykonania oraz – w zakresie pkt 1 lit. b - w terminie 7 dni od dnia publikacji ogłoszenia;
- 3) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 roku o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322) za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. produktów rażących prądem „Match SHOCKING With Flashlight” Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę „ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej karę pieniężną w wysokości 300,00 zł (słownie: trzystu złotych), płatną do budżetu państwa;
- 4) art. 24 ust. 11 w związku z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nadaje niniejszej decyzji w zakresie pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 23 października 2014 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący produktów rażących prądem „Match SHOCKING With Flashlight”, zwanych dalej „produktami rażącymi prądem” lub „produktami”, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę „ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej.

Dowód: protokół kontroli z dnia 9 lipca 2014 r. wraz z aktami kontroli - k. 1-80 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Produkty rażące prądem to gadżety przypominające zapalki, które pełnią również funkcję małej latarki LED i zasilane są baterią guzikową. Po wysunięciu główki zapalki, produkt emituje wiązkę światła. Po naciśnięciu przycisku urządzenie emituje impuls elektryczny powodujący porażenie prądem. Na opakowaniu zbiorczym (półkarton z nadrukiem), w którym znajduje się łącznie 24 sztuki gadżetów, umieszczono m.in. dane dotyczące przedsiębiorcy odpowiedzialnego za wprowadzenie na rynek przedmiotów produktów, tj.: „*ABIA Sp. z o.o., 05-552 Wólka Kosowska, Al. Krakowska 87 lok. C22, tel. kom. +48692699841*”.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 - k. 19-21 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W trakcie kontroli przeprowadzonej na stoisku przy Promenadzie Światowida w Jastrzębiej Górze, należącym do przedsiębiorcy Joanny Kwiatkowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą CAVTAT Joanna Kwiatkowska w Pucku, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali produkty ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, przy uwzględnieniu aktualnego stanu wiedzy i techniki oraz uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa produktów. W wyniku badań organoleptycznych produktów stwierdzono brak ostrzeżeń w języku polskim mających wpływ na ich bezpieczne użytkowanie.

Ponadto, próbki zostały przekazane do badań laboratoryjnych w Laboratorium Badawczym Oddziału Instytutu Elektrotechniki w Gdańsku w celu ich przebadania na zgodność z wymaganiami określonymi w rozdziale 8 „Ochrona przed dostępem do części czynnych” normy PN-EN 60335-1:2012 „Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego -- Bezpieczeństwo użytkowania -- Część 1: Wymagania ogólne”, zwanej dalej „normą”. Badania wykazały, że produkty rażące prądem nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w normie PN-EN 60335-1:2012 z uwagi na możliwość dotknięcia części czynnych (pkt 8.1.1 i pkt 8.1.2 normy) oraz emitowanie prądu elektrycznego o przekroczonej dopuszczalnej wartości maksymalnego napięcia dla prądu stałego i zmiennego, tj. $U_{max}=740\text{ V} \pm 2\text{ V}$, podczas gdy napięcie nie powinno przekraczać wartości 42,4 V (pkt. 8.1.4 normy).

Dowód: raport z badania Nr 078/LBS-958/2014 z dnia 25 września 2015 r.- k. 54-59 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z ustaleniami Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), pismem z dnia 4 listopada 2014 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów rażących prądem „Match SHOCKING With Flashlight” wyznaczając mu termin 14 dni na zajęcie stanowiska. Jednocześnie, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, czy przekazana w toku kontroli Inspekcji Handlowej faktura zakupu nr YCL0718 z dnia 11 lipca 2011 r., dokumentująca nabycie – zgodnie z oświadczeniem strony postępowania z dnia 13 sierpnia 2014 r. - łącznie 120 sztuk produktów rażących prądem (spośród ogółem 150 sztuk „toy of batteries” wskazanych pod pozycją nr 1 faktury) od chińskiego przedsiębiorcy BLUE SAIL INTERNATIONAL TRADE CO., Ltd stanowi jedyny dokument, na podstawie którego strona postępowania dokonywała zakupu kwestionowanych produktów. Ponadto, organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie listy dystrybutorów produktów wskazującej na łączną liczbę kontrahentów, z wyszczególnieniem ich nazw i adresów oraz ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich, okresu, w którym były one wprowadzane na rynek oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży produktów. Zamiast listy dystrybutorów strona postępowania mogła przekazać wszystkie faktury sprzedaży kwestionowanych produktów. Prezes UOKiK podkreślił, iż w przypadku prowadzenia przez stronę postępowania punktów sprzedaży detalicznej niezbędne jest podanie ich liczby i wskazanie, czy na stanie tych placówek znajdują się kwestionowane produkty, natomiast w przypadku udzielenia negatywnej odpowiedzi strona postępowania została zobowiązana do określenia, czy sprzedaż detaliczna tych produktów była w nich prowadzona. Organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania informacji, czy posiada wiedzę na temat ewentualnych skarg lub reklamacji, których przedmiotem były kwestionowane produkty. Jednocześnie Prezes UOKiK nadmienił, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wycofaniu z rynku kwestionowanych produktów, niezbędne jest przekazanie wszelkich dowodów potwierdzających podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie stwarzanych przez nie zagrożeń.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 4 listopada 2014 r. – k. 13-16 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 4 grudnia 2014 r. wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenie przedsiębiorcy Katarzyny Kozłowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą w Przytyku wskazujące na fakt, iż nie posiada na stanie magazynowym „zabawek na baterie”, zakupionych na podstawie faktury VAT nr F/000083/13 z dnia 16 lipca 2013 r. (pozycja nr 2 dokumentu).

Dowód: pismo z dnia 4 grudnia 2014 r., k. 18 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 15 grudnia 2014 r. Prezes UOKiK - odnosząc się do otrzymanego oświadczenia przedsiębiorcy Katarzyny Kozłowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą w Przytyku wskazującego na fakt, iż nie posiada na stanie magazynowym „zabawek na baterie” - wezwał stronę postępowania do określania, czy ww. deklaracja jest oświadczeniem wyłącznego dystrybutora dotyczącym produktów będących przedmiotem postępowania i czy stanowi realizację decyzji strony postępowania o wycofaniu z rynku kwestionowanych produktów. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o przekazanie faktury VAT, do której odwołano się w oświadczeniu. Organ nadzoru nadmienił, iż jeżeli produkty były sprzedawane innym przedsiębiorcom, niezbędne jest wskazanie terminu, kiedy strona postępowania zamierza przedstawić dowody potwierdzające wycofanie produktów od wszystkich przedsiębiorców.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 15 grudnia 2014 r. – k. 19-20 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 26 stycznia 2015 r. wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismo z dnia 20 stycznia 2015 r., podpisane przez osobę nieuprawnioną do reprezentowania strony postępowania informujące, że faktura nr YCL0718 z dnia 11 lipca 2011 r., dokumentująca łącznie 120 sztuk produktów rażących prądem od chińskiego przedsiębiorcy BLUE SAIL INTERNATIONAL TRADE CO., Ltd stanowi jedyny dokument, na podstawie którego strona postępowania nabyła kwestionowane produkty. W ww. piśmie wskazano, że strona postępowania prowadzi sprzedaż detaliczną w punkcie sprzedaży hurtowej i nie

posiada produktów na stanie magazynowym oraz podkreślono, że nie posiada wiedzy na temat skarg konsumentów lub reklamacji, których przedmiotem były kwestionowane produkty. Ponadto treść pisma wskazywała, że oświadczenie przedsiębiorcy Katarzyny Kozłowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą w Przytyku, wskazujące na nieposiadanie przez dystrybutora na stanie magazynowym „zabawek na baterie”, stanowi realizację wycofania z rynku kwestionowanych produktów. Załącznikiem do ww. pisma była faktura VAT nr F/000083/13 z dnia 16 lipca 2013 r., na podstawie której kontrahent nabył przedmiotowe produkty.

Dowód: pismo strony postępowania z dnia 20 stycznia 2015 r. - k. 21-22 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 28 stycznia 2015 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do ponownego przekazania pisma z dnia 20 stycznia 2015 r., podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentacji wskazaną w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego bądź dostarczenia pisemnego pełnomocnictwa dla osoby, która podpisała pismo. Niezależnie od powyższego Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, czy sprzedawała kwestionowane produkty na podstawie faktur VAT innym niż przedsiębiorca Katarzyna Kozłowska, prowadząca działalność gospodarczą w Przytyku podmiotom. Z przekazanej przez stronę postępowania dokumentacji nie wynikało bowiem jednoznacznie, iż ww. przedsiębiorca jest wyłącznym dystrybutorem produktów. Mając na względzie skuteczność w dotarciu do jak największej liczby konsumentów, którzy nabyli ww. produkty i konieczność poinformowania ich o zagrożeniu przez nie stwarzanym organ nadzoru podkreślił, że najefektywniejszym sposobem dotarcia do nich jest umieszczenie w miejscu sprzedaży detalicznej ostrzeżenia o zagrożeniu stwarzanym przez kwestionowane produkty. Prezes UOKiK podkreślił, iż dowodem wykonania powyższego działania, który należy mu przekazać, może być np. dokumentacja zdjęciowa, potwierdzająca umieszczenie komunikatu w prowadzonym punkcie sprzedaży.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 28 stycznia 2014 r. – k. 23-25 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z uwagi na fakt, iż pismo Prezesa UOKiK z dnia 28 stycznia 2015 r. zostało zwrócone do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 25 lutego 2015 r. z adnotacją

„ZWROT NIE PODJĘTO W TERMINIE”, organ nadzoru pismem z dnia 26 lutego 2015 r. ponownie poinformował stronę postępowania o informacjach i dowodach podjętych działań, jakie zobowiązana była przedstawić w ramach realizacji wytycznych Prezesa UOKiK zawartych w piśmie z dnia 28 stycznia 2015 r. Jednocześnie, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do umorzenia postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – Prezes UOKiK nie uzyskał bowiem od strony postępowania informacji i dowodów, potwierdzających wykonanie czynności zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty, do przekazania których strona postępowania została zobligowana w toku postępowania. Organ nadzoru podkreślił, że w przypadku nieotrzymania żądanych informacji i dowodów podjętych działań będzie uprawniony do nałożenia na stronę postępowania obowiązków określonych w art. 24 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 26 lutego 2015 r. – k. 26-28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 3 marca 2015 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania pełnomocnictwa dla osoby, która podpisała pismo z dnia 20 stycznia 2015 r. lub ponownego przekazania tegoż pisma, podpisanego zgodnie ze sposobem reprezentacji strony postępowania określonym w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania pod rygorem pozostawienia pisma z dnia 20 stycznia 2015 r. bez rozpoznania.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 3 marca 2015 r. – k. 29 akt postępowania Prezesa UOKiK

Zarówno pismo Prezesa UOKiK z dnia 26 lutego 2015 r., jak i pismo z dnia 3 marca 2015 r. zostało zwrócone do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 1 kwietnia 2015 r. z adnotacją „ZWROT NIE PODJĘTO W TERMINIE”. W związku z tym, iż obie przesyłki były przechowywane przez operatora pocztowego przez okres czternastu dni

w placówce pocztowej Prezes UOKiK uznał, iż spełnione zostały przesłanki doręczenia określone w art. 44 Kodeksu postępowania administracyjnego i doręczenie przesyłek uznano za dokonane.

Strona postępowania nie odpowiedziała na wezwania organu nadzoru z dnia 26 lutego 2015 r. oraz z dnia 3 marca 2015 r., nie skorzystała również z praw przysługujących jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z tym, iż strona postępowania nie wyeliminowała braków formalnych pisma z dnia 20 stycznia 2015 r., Prezes UOKiK - zgodnie z art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego - pozostawił je bez rozpoznania.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Produkty rażące prądem „Match SHOCKING With Flashlight” zostały wprowadzone na rynek przez przedsiębiorcę „ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej. Przedsiębiorca ten jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W skład materiału dowodowego postępowania wchodzi faktura zakupu przedmiotowych produktów nr YCL0718 z dnia 11 lipca 2011 r., dokumentująca nabycie – zgodnie z oświadczeniem strony postępowania z dnia 13 sierpnia 2014 r. - łącznie 120 sztuk produktów rażących prądem (spośród ogółem 150 sztuk „toy of batteries” wskazanych pod pozycją nr 1 faktury) od chińskiego przedsiębiorcy BLUE SAIL INTERNATIONAL TRADE CO. Ponadto, na opakowaniu zbiorczym (półkarton z nadrukiem), w którym znajduje się łącznie 24 sztuki gadżetów, umieszczono m.in. dane dotyczące przedsiębiorcy odpowiedzialnego za wprowadzenie na rynek przedmiotów produktów, tj.: „*ABIA Sp. z o.o., 05-552 Wólka Kosowska, ul. Al. Krakowska 87 lok. C22, tel. kom. +48692699841*”.

Podmiotem, na którego przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nakładają szczególne obowiązki jest przede wszystkim producent produktu. Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 w/w ustawy, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony

przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 w/w ustawy produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN-EN 60335-1:2012 „Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego -- Bezpieczeństwo użytkowania -- Część 1: Wymagania ogólne” jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny ogólnego bezpieczeństwa produktów rażących prądem „Match SHOCKING With Flashlight” z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Badania laboratoryjne produktów przeprowadzone w Laboratorium Badawczym Oddziału Instytutu Elektrotechniki w Gdańsku wykazały, że produkty rażące prądem nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w normie PN-EN 60335-1:2012 z uwagi na możliwość dotknięcia części czynnych (pkt 8.1.1 i pkt 8.1.2 normy) oraz emitowanie prądu elektrycznego o przekroczonej dopuszczalnej wartości maksymalnego napięcia dla prądu stałego i zmiennego, tj. $U_{max}=740 \text{ V} \pm 2 \text{ V}$, podczas gdy napięcie nie powinno przekraczać wartości 42,4 V (pkt. 8.1.4 normy). W opinii inspektorów Inspekcji Handlowej powyższe nieprawidłowości stwarzają zagrożenie porażenia prądem, w szczególności osób korzystających ze stymulatora pracy serca, dzieci, osób starszych oraz osób nadwrażliwych na prąd elektryczny.

Dowód: raport z badania Nr 078/LBS-958/2014 z dnia 25 września 2015 r.- k. 54-59 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznał, iż ww. produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i stanowią zagrożenie dla użytkowników.

W toku postępowania jego strona, tj. przedsiębiorca „ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej nie zanegowała oceny bezpieczeństwa produktów, nie przedstawiła także żadnych dowodów z których wynikałoby, że wprowadzone przez nią na rynek produkty są bezpieczne.

W piśmie z dnia 26 lutego 2015 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Przedsiębiorca „ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej nie odebrał kierowanej do niego przez organ nadzoru korespondencji, której doręczenie nastąpiło w trybie art. 44 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W toku niniejszego postępowania jego strona nie przedstawiła dowodów potwierdzających wykonanie czynności zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty wprowadzone na rynek, do przekazania których została wezwana przez Prezesa UOKiK. Wskazać należy, że strona postępowania nie przekazała organowi nadzoru listy dystrybutorów produktów. Z kolei, informacje przekazane w piśmie z dnia 20 stycznia 2015 r. przez osobę nieuprawnioną do reprezentowania strony postępowania nie mogły być wzięte pod uwagę przez organ nadzoru przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy z uwagi na niewyeliminowanie przez stronę postępowania braków formalnych ww. pisma. Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, iż strona postępowania – pomimo posiadanej wiedzy, że produkty rażące prądem nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa – nie podjęła współpracy z Prezesem UOKiK, a w szczególności nie przekazała informacji i dowodów, o które zwrócił się organ nadzoru. W związku z powyższym, Prezes UOKiK był zobligowany podjąć środki przewidziane w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przyjął, iż strona postępowania wprowadziła na rynek łącznie 120 sztuk produktów – z akt kontroli zrealizowanej przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wynikało bowiem, iż strona postępowania nie posiada produktów na stanie magazynowym. Strona postępowania nie przedstawiła w toku postępowania listy kontrahentów, którym sprzedawała produkty na podstawie faktur VAT, wobec czego Prezes UOKiK nie był w stanie ustalić ścieżki dystrybucyjnej produktów ani liczby produktów, które trafiły do

konsumentów. Niemniej jednak organ nadzoru przyjął, iż strona postępowania posiadała co najmniej jednego dystrybutora, a mianowicie przedsiębiorcę Katarzynę Kozłowską, prowadzącą działalność gospodarczą w Przytyku, która przekazała organowi nadzoru w toku postępowania oświadczenie o nieposiadaniu na stanie magazynowym kwestionowanych produktów. Dodatkowo wskazać należy, iż przedmiotowe produkty zostały znalezione przez inspektorów Inspekcji Handlowej w ofercie handlowej kontrolowanego podmiotu, tj. przedsiębiorcy Joanny Kwiatkowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą CAVTAT Joanna Kwiatkowska w Pucku, która zgodnie z jej oświadczeniem z dnia 14 lipca 2014 r. zakupiła kwestionowane produkty w 2012 r. od przedsiębiorcy Dariusza Wolińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. DAREX w Żyrardowie (podmiot wykreślony z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP z dniem 22 listopada 2013 r.). Powyższe pozwala przypuszczać, iż strona postępowania mogła posiadać więcej niż jednego dystrybutora.

Mając na uwadze stwierdzone w trakcie badań laboratoryjnych nieprawidłowości, Prezes UOKiK uznał, iż produkty rażące prądem „Match SHOCKING With Flashlight” stwarzają zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że produkty te nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W przypadku stwierdzenia, że produkt nie jest bezpieczny, Prezes UOKiK może zastosować środki określone w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 24 ust. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów powyższe środki mogą być stosowane wyłącznie w celu odwrócenia niebezpieczeństwa oraz zapewnienia ochrony zdrowia i życia konsumentów. Środki te można stosować pojedynczo lub łącznie, w zależności od zakresu i rodzaju stwierdzonych niezgodności z wymaganiami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktu, jak również zagrożenia stwarzanego przez produkt.

Z uwagi na fakt, iż na etapie prowadzonej przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej kontroli strona postępowania oświadczyła, iż nie posiada kwestionowanych produktów na stanie magazynowym, Prezes UOKiK uznał za zasadne - w przypadku produktów wprowadzonych na rynek - zobowiązanie jej do natychmiastowego wycofania produktów z rynku oraz do ostrzeżenia konsumentów o zagrożeniu przez nie stwarzanym.

W związku z tym produkty, które znajdują się na rynku należy odebrać od dystrybutorów oraz zakazać prezentowania i oferowania ich konsumentom. Na podstawie art. 24 ust. 12 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK zobowiązał stronę

postępowania do przekazania dowodów wykonania decyzji w tym zakresie. W związku z powyższym, dowody wycofania kwestionowanych produktów z rynku należy przekazać Prezesowi UOKiK. Dowodami takimi powinny być: lista dystrybutorów produktów ze wskazaniem liczby egzemplarzy dostarczonych każdemu z nich, numerów i dat wystawienia faktur, na podstawie których doszło do ich sprzedaży, faktury korygujące potwierdzające odebranie produktów znajdujących się na stanie magazynowym i w ofercie handlowej dystrybutorów, a w przypadku dystrybutorów, którzy nie posiadają ich na stanie magazynowym – ich oświadczenia o nieposiadaniu tych produktów. W stosunku do wszystkich odebranych od dystrybutorów produktów powinny być podjęte działania gwarantujące wyeliminowanie niebezpieczeństw grożących konsumentom. Działania te powinny polegać na zwróceniu produktów rażących prądem do chińskiego dostawcy albo ich zniszczeniu, na dowód czego należy przekazać fakturę korygującą albo dokumenty potwierdzające zniszczenie produktów (np. protokół likwidacji wraz z dokumentacją fotograficzną, protokół przekazania produktów do utylizacji firmie zewnętrznej albo fakturę potwierdzającą wykonanie takiej usługi). Strona postępowania może również przedstawić inne dowody pod warunkiem, że zostaną one uznane za adekwatne i wystarczające przez organ nadzoru. Prezes UOKiK uznał, iż termin 14 dni od dnia wykonania obowiązku jest wystarczający na przekazanie dowodów jego wykonania.

Dodatkowo, odnośnie produktów wprowadzonych na rynek, biorąc pod uwagę zagrożenia stwarzane przez kwestionowane produkty, zwłaszcza dla zdrowia dzieci oraz osób starszych, które – jak wynika z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – stanowią kategorię konsumentów podlegających szczególnej ochronie, Prezes UOKiK uznał, że niezbędne jest ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez te produkty w pojedynczym wydaniu dziennika (gazety) o zasięgu ogólnopolskim, a dowód w postaci kopii lub oryginału strony gazety z zamieszczonym ogłoszeniem należy przekazać Prezesowi UOKiK. Jednocześnie organ nadzoru uznał, iż termin 7 dni od dnia publikacji ostrzeżenia jest wystarczający na przekazanie dowodów wykonania niniejszego obowiązku.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. b i pkt 2 lit. c ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożenia stwarzanego przez produkty rażące prądem „Match SHOCKING With Flashlight”.

W związku z tym, że Prezes UOKiK uznał, iż produkty rażące prądem „Match SHOCKING With Flashlight” nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek

przedsiębiorca „ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wólce Kosowskiej naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Jak już wskazano, kara pieniężna, o której mowa, ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a więc być zarówno realną i odczuwalną dolegliwością ukaranego podmiotu, będącą reakcją na naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jak również wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań. W opinii Prezesa UOKiK, odstąpienie od niej stałoby w sprzeczności z celami prewencyjnymi sankcji za naruszenie obowiązku określonego w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jak również powodowałoby niemożność realizacji celów represyjno – wychowawczych, mających na celu wymuszenie na ukaranym podmiocie przestrzegania reguł prawnych w przyszłości.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy ustalaniu wysokości kary uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą

spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Należy również podkreślić, iż możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż wprowadzone na rynek przez stronę postępowania produkty stanowią zagrożenia dla dzieci oraz osób starszych, a więc grup konsumentów które - zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - podlegają szczególnej ochronie. Ponadto, za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania nie podjęła z nim współpracy – nie ustosunkowała się do pism kierowanych do niej przez organ nadzoru oraz nie przekazała informacji i dowodów, o które się zwrócił się do niej Prezes UOKiK w toku postępowania.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał fakt, że wobec strony postępowania nie były prowadzone wcześniej postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK nie mógł jako kryterium pomocniczego przy określeniu wysokości kary pieniężnej zastosować osiągniętej przez stronę ze sprzedaży produktów korzyści majątkowej – pismo strony postępowania z dnia 20 stycznia 2015 r., przy którym przekazała fakturę VAT nr F/00083/13 z dnia 16 lipca 2013 roku, na której widnieje cena netto sprzedaży produktów (4,00 zł), zostało bowiem pozostawione przez organ nadzoru bez rozpoznania z uwagi na niewyeliminowanie przez stronę postępowania braków formalnych tegoż pisma.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów – należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w

sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Zgodnie z art. 24 ust. 11 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku stwierdzenia, że produkt stwarza poważne zagrożenie, organ nadzoru nadaje decyzjom, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 4, rygor natychmiastowej wykonalności. Mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych produktów przeprowadzonych w Laboratorium Badawczym Oddziału Instytutu Elektrotechniki w Gdańsku Prezes UOKiK uznał, iż kwestionowane produkty stwarzają poważne zagrożenie dla użytkowników. Wobec powyższego, Prezes UOKiK nadał niniejszej decyzji w zakresie określonym w pkt 1 tej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu niezwłocznie po otrzymaniu potwierdzenia doręczenia stronie decyzji.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymuje:

„ABIA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Al. Krakowska nr 87, lok. C-22
05-552 Wólka Kosowska